

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/30/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617206115
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2617206115.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a členov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Kataríny Arnouldovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: R. L., nar. X.XX.XXXX, a C. L., nar. XX.X.XXXX, obidve bytom u matky, zastúpené procesným opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, deti rodičov: R. L., nar. XX.X.XXXX, bytom M. XXX, M., a O. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XXX, F., o návrhu matky na zvýšenie výživného, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 14. novembra 2017, č.k. 10P/53/2017-179, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I., III. potvrdzuje a v napadnutom výroku II., IV. ruší a vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom napadnutým odvolaním zvýšil výživné otca na maloletú R. zo sumy 100,-€ mesačne na sumu 150,-€ mesačne a na maloletého C. zo sumy 80,-€ mesačne na sumu 120,-€ mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám matky, s účinnosťou od 01.09.2017 (prvý výrok), nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 01.09.2017 do 30.11.2017 vo výške 270,-€ povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 30,-€ mesačne splatných spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok (druhý výrok), zmenil tým rozsudok Okresného súdu Senica sp.zn. 6P/22/2015-50 zo dňa 16.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava sp.zn. 9CoP/1/2016-69 zo dňa 01.03.2016 v časti výživného na maloleté deti (tretí výrok) a žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania (štvrtý výrok). Súd prvej inštancie právne odôvodnil svoje rozhodnutie aplikáciou ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 5, § 75 ods. 1, § 78 ods. 1, 2, 3 zákona o rodine. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie vyplynulo, že návrh matky na zvýšenie výživného na mal. R. a C. bol dôvodný len čiastočne. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal zo zmeny pomerov tak u rodičov ako aj u maloletých detí od ostatného rozhodovania o výživnom v roku 2016. Maloleté deti sú staršie, obidve navštevujú základnú školu, vzrástli tak ich náklady súvisiace s vekom ako aj s mimoškolskými aktivitami. Obaja rodičia majú ďalšiu vyživovaciu povinnosť k plnoletému O., ktorý žije s matkou a pokračuje v príprave na budúce povolanie, a otec platí na syna matke výživné vo výške 150,-€ mesačne. Pokiaľ ide majetkové pomery matky, súd prvej inštancie mal preukázané, že je nezamestnaná a dlhodobo práceneschopná, v dôsledku čoho sa jej mesačný príjem výrazne znížil, cca o 170,-€ mesačne. Spolu s deťmi žije v rodinnom dome, ktorý patrí do BSM. Jej príjem vo výške 420,-€ mesačne, spolu s výživným, ktorej jej zasiela otec detí vo výške 330,-€, nestačí pokryť náklady na domácnosť a starostlivosť o mal. deti. V konaní preukázala, že jej mesačné náklady na domácnosť a mal. R. a C. a plnoletého O. sú: voda 15,72 €, elektrina 41,-€, plyn 148,-€, rozhlas/TV 4,64 €, internet 10,-€, telefóny 38,-€, strava 300,-€, drogéria 80,-€. Mal. R. a C. platí v škole stravu 50,-€ mesačne, ŠKD C. 10,-€ mesačne. Na mal. C. platí mesačne výtvarnú 5,66 €, hudobnú 7,08 €, plavecký a škola v prírode 12,50 € mesačne, oblečenie 260,-€ ročne. Na mal. R. platí mesačne hudobnú 7,08 €, školské potreby 10,-€, oblečenie 430,-€ ročne.

Obom deťom ďalej platí cestovanie do ZUŠ vo výške 15,04 € mesačne, vreckové 15,-€ mesačne, zubnú hygienu 150,-€ ročne, lieky 15,-€ mesačne a u mal. C. zaplatila chirurgický zákrok v sume 100,-€. Plnoletému O. prispieva na stravu 57,33 € mesačne, ubytovanie a internát 27,-€, školské pomôcky 50,-€ mesačne, vreckové 50,-€, zaplatila mu autoškolu v sume 500,-€, prispieva mu na oblečenie sumou 570,-€ ročne. Pokiaľ ide o majetkové pomery otca, súd prvej inštancie mal preukázané, že jeho príjem sa od ostatného rozhodovania o výživnom výrazne zvýšil, cca o 350,-€ mesačne. Otec v konaní preukázal, že jeho mesačné výdavky pozostávajú z hypotéky 250,87 €, pôžičky na bývanie 36,99 €, plyn 100,-€, elektrina 30,-€, výživné na deti v celkovej výške 330,-€, voda 15,-€ štvrťročne, poistenie domácnosti 42,90 € ročne, poistenie zodpovednosti v zamestnaní 90,-€ ročne a tiež ďalšie výdavky na deti v celkovej výške 861,49 €. Na mal. R. platí matke výživné vo výške 100,-€ mesačne a na mal. C. vo výške 80,-€ mesačne. S poukazom na vyššie uvedené, najmä na zmenu majetkových pomerov rodičov, súd prvej inštancie zvýšil vyživovaciu povinnosť otca na mal. R. zo sumy 100,-€ na sumu 150,-€ mesačne a na mal. C. zo sumy 80,-€ na sumu 120,-€ mesačne, s účinnosťou od 01.09.2017. Výšku výživného súd prvej inštancie považoval za primeranú nielen odôvodneným potrebám detí vzhľadom na ich vek, ale i zárobkovým možnostiam a schopnosťami rodičov. Vzhľadom k zvýšeniu výživného s účinnosťou od 01.09.2017 vznikol otcovi i pri riadnom platení výživného nedoplatok na výživnom, a to za obdobie od 01.09.2017 do 30.11.2017, v celkovej výške 270,-€. Za uvedené obdobie mal otec zaplatiť výživné v celkovej výške 810,-€ (3x 150,-€ + 3x 120,-€); zaplatil 540,-€ (3x 100,-€ + 3x 80,-€). Uvedený nedoplatok 270,-€ povolil súd prvej inštancie otcovi zaplatiť v splátkach. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku z toho dôvodu, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

2. Proti tomuto rozsudku súdu prvej inštancie v zákonom určenej lehote podala odvolanie matka. Matka sa odvolala voči výroku I., II. rozsudku.

3. Matka maloletej vo svojom odvolaní uviedla, že žiada o zvýšenie výživného na 150 eur na C. a 200 eur na R.. Zdalo sa jej veľmi nespravodlivé, že náklady na deti a ich potreby má znášať ona vo väčšej výške ako jej bývalý manžel, napriek tomu, že jeho príjem sa zvýšil a jej príjem klesol. Keď si zoberie, len jeden mesiac, tak teraz kupovala C. zimné topánky za 30 eur, poplatok za školskú družinu platila 10 eur, cestovné mu dobíjala na kredit 10 eur a v škole platila zálohu na školu v prírode 50 eur. To je spolu 100 eur. Keď k tomu pripočíta stravu na ZŠ 25 eur a stravu, ktorú zhruba minie pre neho v domácnosti, nech je to len 100 eur, zubár 15 eur, drogéria a lieky cca 15 eur mesačne a percentuálnu spotrebu nákladov na domácnosť v 1/4 v sume cca 55 eur, tak jej to vychádza 310 eur. Potreboval by ešte kúpiť zimnú bundu, oblečenie na vystúpenie v ZUŠ, ktoré bude mať teraz pred Vianocami na gitarový koncert. Keď si podrobne rozpíše R. potreby, tak tej za posledný mesiac kupovala zimnú bundu, stála 60 eur, pyžamo 20 eur, kúpila si dve mikiny, lebo už nemala čo do školy nosiť, jedna stála 10 eur. Hovorí, že potrebuje rifle, lebo tie z tých troch, čo stále nosí dokola dva roky, jedny prederavila na kolenách. Stravu na ZŠ 25 eur a stravu, ktorú zhruba minie na ňu v domácnosti, nech je to pri skromnosti 120 eur, telefón 10 eur, drogéria a lieky 15 eur, vreckové 15 eur, zubár 20 eur, cestovné do ZUŠ 10 eur, doučovanie 30 eur, percentuálnu spotrebu nákladov na domácnosť v 1/4 v sume 55 eur, tak jej to vychádza 400 eur. Obidvaja vyrástli z pyžám, nehovoriac o tom, že idú Vianoce. Pripomenula, že pri vedomostných a športových súťažiach vznikajú výdavky na cestu, stravu, športovú obuv. V mesačných nákladoch zabudla uviesť náklady na triedny fond, na časopis Maxík, na knihy z Anglického jazyka, platbu do ZRPŠ a výlety zo školy. Ďalej v mesačných nákladoch neuviedla ročný poplatok za daň z nehnuteľnosti a poplatok za komunálny odpad, cca 200 eur ročne. Od podania žiadosti jej zvýšili mesačnú platbu za vodu zo sumy 15,72 eur na 19,40 eur. Mala za to, že jej osobnú starostlivosť by mal súd vyhodnotiť v jej prospech a otcovi detí stanoviť výživné aspoň vo výške polovice ich nákladov. Nepýta o nič viac, ani nepýta nejaké nezmyselné požiadavky, ale iba o to čo im patrí a čo potrebujú.

4. Otec v písomnom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že nesúhlasí s odvolaním a súhlasí s napadnutým rozsudkom. Výšku výživného považuje za primeranú k potrebám detí vzhľadom na ich vek a najmä k jeho zárobkovým možnostiam, nakoľko okrem jeho výdavkov, ktoré vydokladoval súdu, je povinný platiť aj výživné vo výške 150 eur mesačne na plnoletého syna O. L., ktorý žije s matkou. Zdôraznil, že matka nemusela po rozvoze riešiť bytovú ani finančnú situáciu, nakoľko má ich spoločný dom plne k dispozícii, z predaja spoločnej záhrady dostala 6500 eur a z obdobia spoločného manželstva jej zostala vkladná knižka, na ktorej bola k dátumu 18.7.2017 suma 2.086,91 eur. Oproti tomu, musel riešiť bytovú situáciu a na rozdiel od matky maloletých nedisponuje žiadnou nasparenou sumou na účte a žije od výplaty k výplate. Je si vedomý toho, že má okrem iného aj vyživovaciu povinnosť voči

svojim maloletým deťom a aj práve preto je riadne zamestnaný, čo by mohla urobiť pre zlepšenie svojej finančnej situácie aj matka maloletých. Okrem toho, že riadne platí výživné na maloleté deti, veľkou mierou prispieva na ich potreby aj mimo určenej sumy výživného, preto navrhol, aby sa napadnutý rozsudok nezmenil.

5. Matka v písomnom vyjadrení k vyjadreniu otca uviedla, že odporca dostal ten istý podiel z predaja záhrady a ešte k tomu mu ostalo ich spoločné auto, ktoré si zobral do vlastného užívania (túto skutočnosť nikde nespomína) a ešte k tomu nijako navyše neprispieva na potreby detí. S deťmi sa stretáva minimálne. Ak najmladší C. dostal u neho darček na Vianoce alebo narodeniny, nesmie si ho zobrať domov. (Čo je to potom za darček?) Dcéra sa pre jeho sebeckosť a krutosť prestala s ním rozprávať. Najstaršiemu synovi poslal na Vianoce cez jej účet 100,- eur. R. nedostala nič a C. si nesmel nič priniesť. Podotkla, že Vianoce musí predsa svojim deťom pripraviť i ona. R. odkázal, že nemusí ísť na lyžiarsky výcvik, veď ani on nebol. O. hovorí, že ak si zarobí na vodičský preukaz, keď ho tak veľmi chce, on mu potom niečo doloží. Teraz jej syn hovorí, že mu na ten vodičský preukaz neprispel nič, ani jedno euro. Platila to všetko ona z úspor. Tak isto z predaja záhrady musela vrátiť sestre pôžičku za ich spoločné auto. To úžasné bývanie, čo jej vraj nechal, nie je vôbec úžasné. Žije tam na dlh. Každoročne platí z úspor nedoplatky. Odporca uvádza vo svojom vyjadrení, že deti majú zdieľať životnú úroveň svojich rodičov, tak jeho životná úroveň je vyše 1.000,- eur na osobu. To sa ani zďaleka nepodobá životnej úrovni detí. Na osobu im vychádza okolo 200,- eur mesačne. Nepáči sa jej, že keď ide o väčšie výdavky, tak sa tomu statočne vyhýba, ale ona to musí zaplatiť. Mala na mysli vodičský preukaz, tábory, lyžiarsky výcvik, školu v prírode, opravu saxofónu, počítača. Navyše ich musí vychovávať, preberať s nimi ich problémy, učiť sa s nimi, v noci k nim stávať, starať sa o nich, keď sú chorí. Žiadala o zvýšenie výživného na 150 eur na C. a 200 eur na R..

6. Otec v písomnom vyjadrení k vyjadreniu matky uviedol, že R. L. vo svojom vyjadrení neustále spochybňuje skutočnosti, ktoré uvádza ohľadom jeho financií a ktoré sú veľmi jednoducho preukázateľné. Výpis z účtov, zmluvy, potvrdenie z banky o úsporách na vkladnej knižke navrhovateľky aj doklady o výdavkoch na deti mimo stanoveného výživného už na súd zaslal. Na rozdiel od navrhovateľky vo svojich vyjadreniach neklame a uvádza len dôkazmi podloženú pravdu. Má za to, že v prípade pochybnosti o jeho finančnej situácii, alebo situácii navrhovateľky, nech súd preverí výpisy z účtu aj všetky úspory, s ktorými disponuje či už v súčasnosti alebo disponoval v minulosti on alebo navrhovateľka. Trval na dôkazoch, ktoré na súd doručil a taktiež na tvrdení, že navrhovateľka je na tom finančne oveľa lepšie než on. Suma výživného, ktoré mu určil súd je pre neho maximálnou sumou, ktorou môže prispievať na svoje maloleté deti. Je pre neho urážajúce sa neustále vyjadrovať k výmyslom a poloprávdám navrhovateľky, keď všetky pravdivé dôkazy už boli zaslané na súd a podotýkal, že išlo o zmluvy a výpisy z účtov, ktoré nie sú nijako spochybniteľné. Čo sa týka vyjadrení navrhovateľky o tom, že nemá o svoje deti záujem a nechce sa s nimi stretávať, nemá problém doložiť ako dôkaz výpis svojich hovorov, aby bolo súdu zrejmé, koľko krát sa snaží s deťmi kontaktovať. Dcéra R. nereaguje na správy ani na hovory. Ako otca ho ignoruje. S najstarším synom O. je v neustálom kontakte. Volajú si niekoľko krát za týždeň. S najmladším C. bohužiaľ nemá umožnený žiadny kontakt, keďže ešte nemá mobilný telefón, najstarší syn je na internáte a cez mobil bývalej manželky alebo dcéry nemá šancu sa k C. dostať. C. pri jeho poslednej návšteve u otca navrhol, či by nechcel mobil, aby mu mohol kedykoľvek zavolať a aby mohli byť v častejšom kontakte. Odmietol a on dôvody nezisťoval. Navrhovateľka uviedla, že dcéra s ním nekomunikuje z dôvodu, že jej raz v lete vynadal. Toto tvrdenie je klamstvo. Ku klamstvám, že nemá záujem o svoje deti napísal len toľko, že u neho majú všetky jeho deti bez rozdielu, vždy dvere otvorené a vždy sa môžu spoľahnúť na jeho pomoc. Aj po rozvode im niekoľko krát vysvetľoval, že na jeho vzťahu k nim sa nikdy nič nezmení a on je tu stále pre nich. Nikdy im nepovedal, že nechce, aby k nemu chodili. Práve naopak, vždy keď má voľno v práci ich k sebe volá. Za nimi chodiť nemôže z dôvodu, že chce deti šetriť zbytočného stresu, ktorému by boli vystavené zo strany navrhovateľky. Matka nie je schopná rozumne a inteligentne s ním komunikovať ani čo sa týka vážnych vecí, napr. zdravotného stavu detí. Preto nie je ani možné sa s ňou dohodnúť na spoločnej výchove alebo podieľaní sa na výdavkoch. Navrhovateľka ho obviňuje aj z toho, že neprispel synovi O. na vodičský preukaz. Má 19 rokov a povedal mu, že by bolo vhodné, keby si cez prázdniny našiel brigádu a na vodičský si aj on sám niečo privyrobil. Potom nebude mať problém mu doložiť čiastku, ktorá by mu chýbala. On vie, že sa môže na neho kedykoľvek spoľahnúť a rád mu vždy pomôže, ale snaží sa ho viesť aj k zodpovednosti a samostatnosti. Keď vysvetľoval navrhovateľke, že O. už má vek na to, aby si niečo na seba sám privyrobil, tak navrhovateľka povedala, že je mladý na to, aby si niekde zodieral chrbát. Na záver chcel ešte poukázať na neustále a dookola sa opakujúce tvrdenia navrhovateľky na to, aký má príjem a teraz

už dokonca na to, aký príjem má jeho priateľka. Na výžive detí by sa mali rodičia podieľať spoločne. Položme teda navrhovateľke otázku: čo ona sama urobila preto, aby sa mala lepšie ona aj deti? Čo urobila navrhovateľka preto, aby sama prispela na zlepšenie jej situácie? Ona neustále poukazuje na niekoho iného a má pocit, že každý je povinný jej prispievať a starať sa o ňu. Ona nemusí nič, len neustále kritizovať a poukazovať na druhého. Dnes je na trhu práce nadbytok pracovných ponúk a nedostatok pracovnej sily. Ak by mala navrhovateľka naozaj záujem pracovať a zlepšiť svoju finančnú situáciu, nebol by pre ňu žiadny problém si zamestnanie nájsť a nijako by to neovplyvnilo chod domácnosti, keďže najmladší syn C. je v družine, alebo u svokry, ktorá je navrhovateľke v starostlivosti o deti vo veľkej miere nápomocná, čo navrhovateľka samozrejme taktiež zabudla uviesť. Súd by mal prihliadnuť aj na to, že navrhovateľka sama z vlastnej vôle odišla zo zamestnania, v ktorom jej maximálne vychádzali v ústrety. Na S. I. v J. J. mala pohyblivú pracovnú dobu a zarábala 650 €. Z tejto práce odišla preto, lebo ako sama uviedla, jej vadil zlý vzduch a vykurovanie v miestnosti. Navrhovateľka by si v prvom rade mala uvedomiť, že výživné nie je pomsta za rozvod, ale príspevok na životné potreby detí. Ide jej iba o to, aby robila zle jemu a aby z neho dostala čo najviac financií. On je v prvom rade otec detí, s ktorými je vplyvom navrhovateľky iba minimálne. Keďže sú deti zverené do jej starostlivosti, ona má najväčší vplyv na ich výchovu a mala by ich viesť k úcte k obidvom rodičom a k tomu, aby svojho otca nepovažovali iba za platcu ich nákladov. Má za to, že jeho finančnú situáciu už dostatočne súdu preukázal.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej len CSP), po zistení, že odvolania podala včas oprávnená osoba - matka dieťaťa (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP a § 7 ods. 1 Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len CMP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 355 ods. 1 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, keďže ide o konanie, ktoré mohlo začať aj bez návrhu (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že je dôvodné napadnutý rozsudok sčasti potvrdiť a sčasti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp.zn. 10P/53/2017 je rozhodnutie o návrhu matky na zvýšenie výživného.

9. Predmetom prieskumu odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým zvýšil výživné otca na maloletú R. zo sumy 100,-€ mesačne na sumu 150,-€ mesačne a na maloletého C. zo sumy 80,-€ mesačne na sumu 120,-€ mesačne, ktoré je otec povinný platiť vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred, k rukám matky, s účinnosťou od 01.09.2017 a určil nedoplatok na zročnom výživnom za čas od 01.09.2017 do 30.11.2017 vo výške 270,-€, ktorý povolil otcovi zaplatiť v splátkach po 30,-€ mesačne splatných spolu s bežným výživným, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam rozhodným pre posúdenie splnenia podmienok na určenie výživného a takto zistený skutočný stav odvolací súd v celom rozsahu preberá. Súd prvej inštancie však nie celkom správne určil výšku nedoplatku na zročnom výživnom.

11. Výživné súd určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného je potrebné porovnať okolnosti dôležité pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako aj nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Inak sa pri rozhodovaní o výživnom v dôsledku zmeny pomerov používajú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určovanie príslušného druhu výživného, kde podľa § 75 ods. 1 ZR súd prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti a možnosti povinného, takže konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie ale sú dané širšie, jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi a závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopnosti žiť sa sám, schopnosti starať sa o seba a pod. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery existencie a počet iných osôb povinných poskytovať výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto

výživného. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktorým je povinný poskytovať výživné. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda nielen faktické príjmy ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov.

12. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že došlo k zmene pomerov tak u rodičov ako aj u maloletých detí od posledného rozhodovania o výživnom v roku 2016. Matka je nezamestnaná, poberala nemocenské v období od októbra 2016 do septembra 2017 v priemernej mesačnej výške 273,53 eur a poberá prídavok na deti O. L., R. L. a C. L. v celkovej výške 70,56 eur mesačne. Otec má príjem 1.394,44 eur netto mesačne (spolu priemerná čistá mesačná mzda a výsluhový dôchodok), pričom otec má ďalšiu výživovaciú povinnosť k plnoletému O., na ktorého platí výživné vo výške 150 eur mesačne. Ani matka a ani otec nemajú žiadne výdavky, ktoré by bolo treba pri určovaní výšky výživného zohľadniť (napr. zhoršený zdravotný stav). Výdavky s bývaním majú primerané obaja rodičia. Na mieste je konštatovať, že rozhodovacia prax pri určovaní výživného je taká, že výživné sa určuje vo výške 20-25% z príjmu povinného rodiča. V danom prípade vzhľadom na príjem otca je rozmedzie 20-25% po zaokrúhlení na celé eurá od 279 do 349 eur. Maloletá R. L. má 15 rokov, navštevuje školu, jej výdavky sú bežné, mierne zvýšené v spojení s mimoškolskými aktivitami. Výživné vo výške 150 eur súd považoval za primerané a to s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletej R. L., s prihliadnutím na jej vek, keď do budúca bude ešte rásť, v dôsledku čoho úmerne veku budú rásť aj výdavky spojené s jej výživou, a tiež s prihliadnutím na príjem oboch rodičov. Maloletá R. L. keď dostane 150 eur mesačne od otca, bude mať dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie svojich odôvodnených potrieb spojených s výživou. Maloletý C. L. má 10 rokov, navštevuje školu, jeho výdavky sú bežné, mierne zvýšené v spojení s mimoškolskými aktivitami. Výživné vo výške 120 eur súd považoval za primerané a to s prihliadnutím na odôvodnené potreby maloletého C. L., s prihliadnutím na jeho vek, keď do budúca bude ešte rásť, v dôsledku čoho úmerne veku budú rásť aj výdavky spojené s jeho výživou, a tiež s prihliadnutím na príjem oboch rodičov. Maloletý C. L. keď dostane 120 eur mesačne od otca, bude mať dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie svojich odôvodnených potrieb spojených s výživou. Odvolací súd tu poukazuje na skutočnosť, že matka vzhľadom na vek detí nemôže si svoju výživovaciú povinnosť plniť výlučne osobnou starostlivosťou, ale je povinná prispievať aj finančnými čiastkami od 50-100 eur na dieťa. Naopak ak otec, zo svojho mesačného príjmu pošle výživné na maloletú R. L. vo výške 150 eur, na maloletého C. L. 120 eur a na plnoletého O. L. 150 eur, čo spolu predstavuje sumu výživného 420 eur zostane mu dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie svojich potrieb. Odvolací súd tak zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru o primeranosti zvýšeného výživného na R. L. v sume 150 eur a na C. L. v sume 120 eur.

13. Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v časti zvýšenia výživného a v časti zmeny pôvodného rozsudku podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

14. Vzhľadom k tomu, že súd prvej inštancie určil nedoplatok na zročnom výživnom jednou sumou pre obidve maloleté deti, čo spôsobuje, že nie je možné presne špecifikovať ktoré maloleté dieťa má pohľadávku v akej výške, teda takáto povinnosť uložená otcovi je neurčitá a nevykonateľná, odvolací súd ako vo výroku o určení nedoplatku na zročnom výživnom tak aj v závislom výroku o náhrade trov konania podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom súd doplní dokazovanie o zistenie koľko z poukázaných súm na výživnom bolo pre mal. R. a koľko pre mal. C. a opätovne určí nedoplatok na každé malol. dieťa zvlášť. Zároveň súd prvej inštancie rozhodne aj o náhrade trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

15. Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).